

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24S/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6020200080
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6020200080.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Datlovej a členov senátu JUDr. Petra Molčana a JUDr. Aleny Antalovej v právnej veci žalobkyne: H. Q. R., nar. 2. júna XXXX, bytom V. XX/XX, XXX XX G., občan W. republiky, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Námestie Slobody č. 12, 810 05 Bratislava 15, Kancelária Žiar nad Hronom, Ulica SNP 124, 965 01 Žiar nad Hronom, o preskúmanie zákonnosti Rozhodnutia žalovaného č. KaZH/2874/2020, ČRZ: 2874/2020 zo dňa 9. januára 2020, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.
Žalobkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Na základe žiadosti žalobkyne zo dňa 11. februára 2019 o poskytnutie právnej pomoci v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 25C/20/2018 bol žalobkyni Rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom, Ulica SNP 124, Žiar nad Hronom (ďalej len „žalovaný“) číslo spisu: KaZH/9869/2019 zo dňa 06. júna 2019 priznaný podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) nárok na poskytnutie právnej pomoci v označenom súdnom konaní o ochranu osobnosti a satisfakcii nemajetkovej ujmy v peniazoch 6.000,- Eur s príslušenstvom a zároveň jej bol v spojení s ďalšími nadväzujúcimi rozhodnutiami určený na poskytnutie právnej pomoci a na zastupovanie advokát. Žalovaný v rozhodnutí konštatoval, že podmienka materiálnej núdze žiadateľky (žalobkyne), podmienka vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu i podmienka hodnoty sporu boli splnené. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 01. júla 2019.

2. Výzvou č. KaZH/9869/2019 zo dňa 25. novembra 2019 žalovaný žalobkyňu vyzval na doplnenie údajov za účelom prehodnotenia jej príjmovej situácie v lehote 8 dní od jej doručenia, pretože z podnetu Stavebného bytového družstva Žiar nad Hronom zo dňa 06. novembra 2019 vyplynulo, že sa podstatným spôsobom zmenila jej finančná situácia. Žalovaný žalobkyňu vyzval, aby sa vyjadrila k podnetu Stavebného bytového družstva Žiar nad Hronom a aby predložila výpisy pohybov na konkrétne označenom bankovom účte vedenom vo Fio banke, a.s. za rok 2019 (ďalej len „výzva“). Výzva bola žalobkyni doručená dňa 13. decembra 2019. V stanovenej lehote 8 dní žalobkyňa na výzvu nereagovala.

Rozhodnutie žalovaného

3. Žalovaný Rozhodnutím číslo spisu: KaZH/2874/2020 zo dňa 9. januára 2020 podľa § 14 ods. 1 písm. b/ a písm. e/ zákona č. 327/2005 Z. z. odňal žalobkyni poskytovanie právnej pomoci v konaní o ochrane osobnosti a satisfakcii nemajetkovej ujmy v peniazoch 6.000,- Eur s príslušenstvom vedenom Okresným súdom v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 25C/20/2018 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“).

4. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že mu bol dňa 06. novembra 2019 doručený podnet na prešetrenie príjmovej/majetkovej situácie manžela žalobkyne, z ktorého vyplynulo, že na základe priebežného výsledku jedného zo súdnych konaní, v ktorom sa manželovi žalobkyne poskytuje právna pomoc, bola na bankový účet určený manželom žalobkyne dňa 16. októbra 2019 protistranou v spore poukázaná suma 49.750,40 Eur (ďalej len („podnet“), ktorú skutočnosť žalobkyňa, ani jej manžel žalovanému neoznámili napriek povinnosti vyplývajúcej z § 13 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. Na základe tohto podnetu žalovaný žalobkyňu výzvou zo dňa 25. novembra 2019 vyzval v 8-dňovej lehote odo dňa doručenia výzvy na doplnenie dokladov preukazujúcich trvanie jej nároku na poskytovanie právnej pomoci, a to na vyjadrenie k podnetu Stavebného bytového družstva Žiar nad Hronom a predloženie výpisu pohybov na bankovom účte uvedenom v podnete za účelom zistenia, či žalobkyňa aj naďalej spĺňa podmienku materiálnej núdze. Žalobkyňa bola vo výzve zároveň upozornená podľa § 13 ods. 3 citovaného zákona na následky nepreukázania skutočností na trvanie jej nároku na poskytovanie právnej pomoci v zmysle § 14 a 14a zákona č. 327/2005 Z. z. Žalobkyňa výzvu prevzala dňa 13. decembra 2019, avšak v stanovenej lehote nedoručila žiadny z požadovaných dokladov, nepožiadala o predĺženie lehoty na doplnenie dokladov a ani inak na výzvu centra nereagovala. Lehota na doplnenie požadovaných dokladov žalobkyni márne uplynula 23. decembra 2019. Dňa 11. decembra 2019 bola žalovanému doručená odpoveď manžela žalobkyne na výzvu žalovaného zo dňa 08. novembra 2019 na vyjadrenie manžela žalobkyne k podnetu na prešetrenie jeho príjmovej a majetkovej situácie, ktorá bola adresovaná manželovi žalobkyne a nachádza sa v administratívnych spisoch manžela žalobkyne, v ktorej manžel žalobkyne nepoprel, že by mu boli zaplatené finančné prostriedky vo výške 49.750,40 Eur, avšak uviedol, že jeho finančná situácia sa tým vôbec nezmenila. Tiež uviedol, že k bankovému účtu, na ktorý boli tieto finančné prostriedky poukázané nemá žiadne oprávnenie.

5. Na základe uvedeného mal žalovaný s poukazom na § 14 ods. 1 písm. b/ a § 14 ods. 1 písm. e/ za preukázané, že v priebehu poskytovania právnej pomoci sa zistilo, že žalobkyňa sa nenachádza v materiálnej núdzi, pretože so spoločne posudzovanou osobou disponujú finančnými prostriedkami vo výške viac ako trojnásobku priemernej hrubej ročnej mzdy v Slovenskom hospodárstve, ktorými si môžu zabezpečiť využívanie právnych služieb komerčného charakteru. Preto žalovaný označil aj poskytovanie právnej pomoci podľa § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. za neprimerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. Tiež mal za preukázané, že žalobkyňa nevyhovela výzve podľa § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z. riadne a včas, resp. vôbec.

6. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného tiež vyplynulo, že vec týkajúca sa žiadosti žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci vedená v roku 2019 pod číslom KaZH/9869/2019 je v roku 2020 vedená pod číslom spisu KaZH/2874/2020.

Žaloba

7. Včas podanou správnu žalobou žalobkyňa žiadala, aby správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie, vyslovil právny názor na jej spoločné posudzovanie s manželom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti a nemá s ním žiadne ekonomicko-hospodárske vzťahy a k náhrade trov konania zaviazal žalovaného.

8. Žalobkyňa tvrdila, že rozhodnutie žalovanej je nezákonné, pretože neexistujú dôvody, na ktorých bolo založené, teda, že žalobkyňa sa nenachádza v materiálnej núdzi, a že žalobkyňa nevyhovela výzve žalovaného podľa § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z. Podnet na prešetrenie príjmovej situácie jej manžela, na ktorý žalovaný v rozhodnutí poukázal žalobkyni nebol doručený, a preto ho označila za vymyslený, resp. neexistujúci. Žalobkyňa poprela, že by sa „k danému nevyjadřila“, pretože sa opakovane vyjadřila, že nedisponuje informáciami o záležitostiach inej osoby, aj keď ide o jej manžela, s ktorým nežije dlhú dobu v spoločnej domácnosti a o jeho záležitostiach nemá vedomosť.

9. Ako nesprávny, rozporný s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) namietala postup žalovaného, ktorý na

základe jej v poradí druhej žiadosti o právnu pomoc vedenej pod sp. zn. KaZH/19502/2019 zmenil, na rozdiel od posudzovania jej prvej žiadosti o právnu pomoc (ku ktorej sa vzťahuje toto konanie) spôsob posudzovania jej osoby, hoci sa jej rodinný stav, ani ekonomicko-hmotné pomery v ničom nezmenili. Týmto nesprávnym postupom žalovaný zmenil svoje „tu napadnuté“ právoplatné rozhodnutie, hoci na to nevznikli žiadne dôvody. Žalovaný totiž konal v inom samostatnom konaní, a nie v konaní tu napadnutom, čím neúčinne spája, resp. prenáša práva a povinnosti z jedného (právoplatne neskončeného) správneho konania do iného (právoplatne rozhodnutého) správneho konania (tu napadnutého).

10. Žalobkyňa poukázala § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. a tvrdila, že zákonom stanovená lehota na vyjadrenie je minimálne 10 dní a žalovaný jej určil iba 8-dňovú lehotu na vyjadrenie na jeho výzvu zo dňa 25. novembra 2019. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že lehota na predloženie dokladov uplynula dňa 23. decembra 2019, pretože „tak počítaná lehota k uvedenému dátumu sa žalobkyni nedá reálne a správne ani vyvodit“ a podľa žalobkyne sa dotýka iného, nie tu napadnutého konania. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný koná nepresne až zavádzajúco, keď v žalobou napadnutom rozhodnutí poukazuje na tzv. výzvu, pretože neuvádza spisovú značku konania príslušného k tejto výzve. Bez spisového čísla žalobkyňa nedokáže „výzvu Centra“ identifikovať a má za to, že taký dokument neexistuje. Ak žalovaný uvedenou výzvou ČRZ:167953/2019 do iného správneho konania žiadal výpis z bankového účtu, tak najskôr malo byť jasné, komu účet patrí a kto s ním disponuje s tým, že žalobkyňa nevie, komu účet patrí, ani kto s ním disponuje, ani v akej banke je vedený, a teda objektívne nemôže žiadanú informáciu žalovanému poskytnúť. S poukazom na § 3 ods. 4 Správneho poriadku označila žalobkyňa kladenie nesplniteľnej požiadavky správneho orgánu za jej obťažovanie, pretože správny orgán má zákonné oprávnenie preveriť bankový účet sám bez obťažovania žalobkyne, keď nič nenasvedčovalo tomu, že bankový účet patrí žalobkyni. Poprela tvrdenie žalovaného, že sa k tejto veci nevyjadřila.

11. Žalobkyňa namietala ako nedôvodné a zavádzajúce konštatovanie žalovaného, že jeho výzve podľa § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z. riadne a včas, resp. vôbec nevyhovela, a že v priebehu poskytovania právnej pomoci bolo preukázané, že žalobkyňa sa nenachádza v materiálnej núdzi, pretože v priebehu poskytovania právnej pomoci žalovaným sa jej stav hmotnej, resp. materiálnej núdze nezmenil oproti stavu, keď jej žalovaným bola priznaná právna pomoc. Pri podaní žiadosti o právnu pomoc žalobkyňa uviedla, že je v stave „vydatá“, avšak s manželom F. R. má od roku 1998 súdom zrušené BSM. Spoločný majetok bol cca do roku 2000 rozdelený a dnes už cca 20 rokov nežijú v spoločnej domácnosti, nemajú spoločné žiadne ekonomické vzťahy, aktivity, majetok a pod., o čom žalovanému predložila právoplatné súdne rozhodnutie z roku 1998. Na základe takto preukázaných skutočností žalovaný žalobkyni právnu pomoc právoplatne priznal, avšak zrazu jej žalobou napadnutým rozhodnutím priznanú právnu pomoc zrušil, pričom v konaní nežiadal žiadne informácie, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalovaný v tomto konaní žalobkyni nedoručil žiadnu výzvu, na základe ktorej by bola mala povinnosť odpovedať, resp. vyhovieť výzve žalovaného, a teda ktorej by bola vedome nevyhovela. Preto označila žalobkyňa dôvody odňatia právnej pomoci žalovaným za nepravdivé a účelovo vykonštruované. Žalobkyňa doplnila, že hoci s F. R. nie je rozvedená, cca 20 rokov nežijú v spoločnej domácnosti, nemajú spoločnú adresu a F. R. sa dlhodobo zdržiava mimo Slovenskej republiky. Majú spolu dve dospelé deti, žijúce mimo EÚ. Preto vyjadřila názor, že F. R. ako manžela je nesprávne posudzovať spoločne so žalobkyňou, aj keď zákon cituje spoločné posudzovanie s manželom. Správny orgán má povinnosť posudzovať každý prípad osobitne so špecifikom daného prípadu, pričom poukázala na § 5b ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. Uviedla, že správny orgán v napadnutom konaní nielen že neprihliadal na okolnosti prípadu a účelnú ochranu práv oprávnenej osoby, ale ich až ignoroval. Poukázala na § 3 Správneho poriadku a poznamenala, že žiadny predpis ani zákon nedokáže doslovne pokryť každý špecifický prípad v živote človeka, a preto sú na to určené štátne orgány, aby špecifické a neštandardné prípady posúdili a vyriešili v záujme dodržania žalovaným spomínanej „litery zákona“ a v záujme zákonom chránených oprávnených záujmov fyzických osôb. Žalobkyňa tvrdila, že žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaný marí jej právo na poskytnutie právnej pomoci, spôsobuje prieťahy v správnom a v súdnom konaní a blokuje žalobkyňu v uplatnení práva na súdnu ochranu v začatých súdnych konaniach.

12. V ďalšej časti žaloby žalobkyňa uviedla, že z vyjadrenia zamestnanca žalovaného sa dozvedela, že telefonát žalovaného na mobilné telefónne číslo žalobkyne zodvihol manžel žalobkyne, z čoho žalovaný usúdil, že žalobkyňa s ním žije v spoločnej domácnosti, resp. ňou vydané čestné vyhlásenie považovali za nepravdivé, či pochybné a uviedla, že o uvedenej skutočnosti nemá vedomosť. Ak telefón prípadne zodvihol jej dospelý syn, ktorý sa mohol predstaviť ako „R.“, neznamená to, že to bol jej manžel, a to ani s ohľadom na skutočnosť, že tento pán R. vedel, či poznal detaily jej žiadosti o poskytnutie právnej

pomoci, pretože ju spracovával, resp. pomáhal žalobkyni s jej spracovaním aj ju odoslal elektronickou cestou. Preto, ak mal správny orgán pochybnosť, mal vec dôsledne objasniť, odstrániť pochybnosti a dať žalobkyni možnosť vyjadriť sa k veci skôr, ako rozhodne a len po riadnom objasnení veci žalovaný mohol vyvodzovať závery aj k téme začatia spoločného posudzovania žalobkyne spoločne s manželom. Žalovaný však vec riadne nepreveril, robil závery predčasne, bez relevantným dôkazov, na základe tvrdených dojmov, čo žalobkyňa označila za účelové konanie s cieľom zbaviť sa formálnym postupom jedného žiadateľa o právnu pomoc. Vyjadrila pritom názor, že je absolútne nesprávne, aby nejaký príjem inej osoby žijúcej samostatne ďaleko od žalobkyne už mnoho rokov, aj keď je táto osoba jej nerozvedeným manželom, bol dôvodom nepriznania, či odmietnutia žalobkyňou uplatneného práva na právnu pomoc. Takýto postoj žalovaného označila žalobkyňa za hrubý zásah do jej práv aj jej slobody s tým, že sa nebude rozvádzať iba z dôvodu, že žalovanému pre uplatnenie jej práva prekáža formálna prekážka pri jeho vadnom výklade zákona. Z vyjadrenia F. R. k jeho údajnému príjmu vo výške cca 49.000,- Eur žalobkyni vyplynulo, že túto sumu možno on ani neobdržal, že sa zrejme jedná o omyl, alebo účel na strane žalovaného, že sa určite jedná o nedokonalé objasnenie otázok chybným postupom a konaním žalovaného a pokiaľ by aj takú sumu pán Oslanec obdržal, nemuselo by to ešte zákonite ovplyvniť existenciu hmotnej núdze žalobkyne aj v prípade spoločného posudzovania jej osoby s manželom, keďže nie sú známe jeho záväzky. Posudzovanie spoločne s manželom označila žalobkyňa za absolútne nesprávne.

13. V ďalšej časti žaloby žalobkyňa poukázala na to, že nie je právnik, ale stredoškolská učiteľka, vedená na úrade práce ako nezamestnaná, bez finančných príjmov, bez štátnej podpory a bez sociálnej pomoci, teda fakticky v hmotnej núdzi, a preto žiadala o právnu pomoc žalovaného. Rozsah listín s požiadavkami žalovaného je neprimerane rozsiahly a neprehľadný a bežný človek taký proces prakticky vôbec nemôže zvládnuť. Žalovaný konal a dodnes koná zmätočne, jeho rozhodnutia sú významovo protichodné, zavádzajúce, požaduje informácie opakovane bez vecného opodstatnenia a žiada informácie, ktoré žalobkyňa objektívne nedokáže a ani nemôže bez ďalšieho predložiť. Preto sa jeho konanie javí ako šikanózne, jeho rozhodnutia sú arbitrárne a zbytočne žalobkyňu neúnosne zaťažujú až znemožňujú konania pred súdom, čo v konečnom dôsledku obmedzuje jej ústavné práva na riadne uplatnenie osobných práv pred súdom v Slovenskej republike. Uviedla, že je pre ňu maximálne máťúce, že rozhodnutia žalovaného nemajú jednotné spisové čísla a obsahy jednotlivých konaní sa prelínajú. Poznomenala, že ani podanú správnu žalobu nemôže považovať za úplnú a dokonalú pre konanie pred správnym súdom, pretože bola spísaná bez pomoci advokáta. Preto podala žiadosť o právnu pomoc u žalovaného, a to pridelenie advokáta aj do tohto súdneho konania, čo zároveň vzhľadom k povahe veci označila za kontraproduktívne a nechala na posúdení súdu, či bude vo veci jej žaloby konať, alebo o nej bude konať až po tom, ako jej bude žalovaným do konania riadne pridelený advokát.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe žalobkyne

14. Žalovaný žiadal, aby správny súd rozhodnutie žalovaného číslo spisu KaZH/2874/2020, ČRZ: 2783/2020 zo dňa 09. januára 2020 potvrdil a žalobcu zaviazal povinnosťou zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 35,- Eur.

15. Zopakoval obsah rozhodnutia žalovaného o priznaní nároku žalobkyni na poskytovanie právnej pomoci a pridelenie advokáta v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 25C/20/2018 s tým, že z hľadiska podmienok materiálnej núdze žalobkyne ju žalovaný napriek existencii jej manželstva z ústretovosti posudzoval pri rozhodovaní samostatne, pretože z jej tvrdení vyplynulo, že je pre ňu neprimerane zložitá a zaťažujúca zabezpečiť doklady o príjme a majetkovej situácii jej manžela s ohľadom na ich zhodné tvrdenia, že spolu dlhodobo nežijú a nekomunikujú. Pri vybavovaní ďalšej žiadosti žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci (KaZH/19502/2019) vznikla u žalovaného pochybnosť o čestných vyhláseniach žalobkyne a jej manžela o dôvode, pre ktorý ich žalovaný neposudzoval spoločne, preto žalovaný pri rozhodovaní vo veci KaZH/19502/2019 aj v novších veciach pristúpil k striktnému uplatňovaniu § 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. v spojení s ustanovením § 3 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože hoci nedošlo k zmene právnych predpisov, žalovaný sa dozvedel nové skutočnosti, ktorými v predchádzajúcich konaniach nedisponoval. Preto žalovaný pri prehodnocovaní príjmovej a majetkovej situácie žalobkyne v konaní číslo spisu KaZH/2874/2020 (preskúmané konanie) posudzoval žalobkyňu v súlade s § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. spoločne s manželom. Pritom zdôraznil, že podmienka stavu materiálnej núdze musí byť splnená počas celého poskytovania právnej pomoci. Na základe podnetu

Stavebného bytového družstva v Žiari nad Hronom postupoval žalovaný zákonným spôsobom, keď žalobkyňa výzvou zo dňa 25. novembra 2019 vyzval na doloženie dokladov, na základe ktorých by vedel vyhodnotiť jej aktuálnu majetkovú a príjmovú situáciu. Tvrdenie žalobkyne, že táto výzva je vymyslená a neexistuje, je jej úmyselným zavádzaním a lžou, pretože túto výzvu si žalobkyňa prevzala dňa 13. decembra 2019, o čom svedčí doručka obsiahnutá v administratívnom spise. Žalobkyňa požadované doklady nepredložila, nepožiadala o predĺženie lehoty, ani inak žalovaného nekontaktovala, pričom podnet Stavebného bytového družstva nie je vymyslený a neexistujúci, o čom má žalobkyňa možnosť kedykoľvek sa presvedčiť nahliadnutím do administratívneho spisu, či vyžiadanim fotokópie z neho. Žalovaný ďalej poukázal na odpoveď manžela žalobkyne zo dňa 11. decembra 2019 a trval na svojom závere, že bolo jednoznačne preukázané, že v priebehu poskytovania právnej pomoci sa zistilo, že žalobkyňa, spoločne posudzovaná so svojím manželom, sa nenachádza v materiálnej núdzi, pretože so spoločne posudzovanou osobou disponujú finančnými prostriedkami, ktorými si môžu zabezpečiť využívanie právnych služieb komerčného charakteru. Preto žalovaný nepovažuje ďalšie poskytovanie právnej pomoci za primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci ani v zmysle § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., t. j. nad rámec podmienky materiálnej núdze, keďže manžel žalobkyne komunikuje s právnikmi, a teda si právne služby komerčného charakteru zabezpečiť dokáže. Žalovaný zopakoval, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa nevyhovela výzve podľa § 13 ods. 3 vôbec, napriek tomu, že bola poučená o možnosti odňatia poskytovania právnej pomoci v prípade, že výzve nevyhoví.

16. K námietke žalobkyne týkajúcej sa nesprávne určenej 8-dňovej lehoty na vyjadrenie sa k výzve žalovaného žalovaný uviedol, že ide o lehotu v zmysle § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z., a teda bola určená na základe zákona. K tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný mal pri posudzovaní hmotnej núdze brať do úvahy špecifiká prípadu v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. žalovaný uviedol, že ide o zjavné nepochopenie tohto zákonného ustanovenia, pretože sa týka rozhodovania o forme poskytovania právnej pomoci. Vyjadrenia žalobkyne ohľadom telefonátov označil žalovaný za irelevantné až absurdné, pretože žalovaný nemá pochybnosť o tom, že komunikoval s manželom žalobkyne. K námietke žalobkyne týkajúcej sa preverenia bankového účtu samotným žalovaným žalovaný uviedol, že nie je policajný orgán a nemá kompetenciu vyšetrovať, kto je vlastníkom účtu, či reálne boli finančné prostriedky uhradené na tento účet, či má k účtu manžel žalobkyne dispozičné právo a či sa tieto finančné prostriedky fakticky dostali do dispozície manžela žalobkyne. Práve preto žalovaný vychádzal z predložených dokladov, teda z podnetu Stavebného bytového družstva v Žiari nad Hronom a tiež z vyjadrenia manžela žalobkyne, ktorý obdržanie týchto finančných prostriedkov nepoprel, len ich nepovažoval za zmenu jeho príjmovej a majetkovej situácie. Záverom žalovaný uznal, že systém označovania spisov číslami je máťúci, avšak nie je v kompetencii žalovaného. Čísla spisov sú automaticky pridelované elektronickým registratúrnym systémom. V prípade, že ten - ktorý spis sa rieši aj v nasledujúcich rokoch, sú tomuto spisu automaticky pridelované nové čísla.

Replika žalobkyne

17. Žalobkyňa označila za hrubý nedostatok správneho konania, keď žalovaný svoje rozhodnutie v otázke existencie hmotnej núdze žalobkyne založil na skutočnostiach týkajúcich sa „telefonickej komunikácie s pánom Oslancom, manželom žalobkyne“ a zopakovala a rozvinula svoje tvrdenia, že žalovaný mohol telefonicky komunikovať s jej synom s totožným priezviskom, ktorý jej pomáha pri elektronickom spracovávaní dokumentov potrebných v štátnej správe a je pomerne dobre informovaný o preskúmvanej veci. Žalobkyňa zdôraznila, že ani jej manžel, ktorý má u žalovaného vlastné žiadosti o poskytnutie právnej pomoci nebol nikdy posudzovaný spoločne so žalobkyňou. Označila za diskrimináciu svojej osoby, keď ju žalovaný vylučuje z možnosti poskytnutia právnej pomoci len z dôvodu, že je v stave „vydatá“ bez ohľadu na ďalšie podstatné okolnosti prípadu, ktoré má povinnosť zistiť a zohľadniť. Žalobkyňa poukázala na rozdielnosť posudzovania jej hmotnej núdze, keď bola opakovane posudzovaná „oddelene od manžela“ napriek jej stavu „vydatá“ a inokedy „spolu s manželom“. Žalobkyňa poukázala na odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, v ktorom hovorí o akejsi „ústretovej samostatne posudzovať“ a následne v konaní tvrdí, že musí manželov vždy posudzovať spoločne s tým, že zákon nedal správnomu orgánu právo na benevolenciu rozhodovania. Zdôraznila, že v predmetnej veci má zásadný význam skutočnosť, že napriek stavu „vydatá“, je od manžela mnoho rokov odlúčená, nežije s ním v spoločnej domácnosti, ani s ním nemá spoločné hospodárenie. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pokiaľ ju žalovaný dotazoval ohľadom údajných cca 49 000,- Eur vyplatených jej manželovi podľa údajného „podnetu stavebného družstva“, k tomu sa jasne vyjadrila a predložila súdu e-mailovú komunikáciu zo dňa 20. decembra 2019. Uviedla, že peniazmi manžela nedisponuje, nevie, o

aký podnet sa jednalo a pokiaľ žiadala kópiu tohto „podnetu“ podľa infozákona, informácia jej zo strany žalovaného nebola poskytnutá. Zdôraznila, že pokiaľ žalovaný chcel poznať jej stanovisko k cudziemu „podnetu“ od osoby, ktorá nie je účastníkom konania, či informácie o vyplatení nejakej sumy peňazí, tak mohol minimálne a automaticky v záujme objasnenia prípadu doručiť jej kópiu tohto tzv. „podnetu“ aby k nemu mohla zaujať konkrétne stanovisko. Zdôraznila, že nie je vyšetrovateľ, aby pre žalovaného zisťovala, či naozaj niekto jej manželovi vyplatil nejaké peniaze alebo nie. Za konanie svojho odlúčeného manžela nie je zodpovedná a k informáciám o jeho príjmoch nemá žiadny prístup. Zdôraznila, že sama prechodne nemá žiadne príjmy, je nezamestnaná, súdi sa o náhradu mzdy a nemajetkovú ujmu s bývalým zamestnávateľom, pričom žalovaný jej schválenú právnu pomoc odňal, hoci sa jej hmotné pomery odo dňa podania žiadosti o právnu pomoc reálne ničím nezlepšili. Na odpoveď jej manžela, ktorá bola žalovanému doručená dňa 11. decembra 2019 nemohla a ani nemôže vecne reagovať, pretože obsah jeho vyjadrenia nepozná.

18. Žalobkyňa ďalej zdôraznila, že výzvou zo dňa 25. novembra 2019 žalovaný od nej žiadal nemožné, keď žiadal doplniť doklady - vyjadrenie k podnetu Stavebného bytového družstva, ktorý jej on neposkytol ani po tom, ako ho opakovane žiadala. Pokiaľ žalovaný žiadal „výpis z pohybov na bankovom účte vo Fio banke, a. s.“ s uvedeným IBAN, neuviedol, komu účet patrí, v ktorej pobočke je vedený ani nič iné. Keďže to nie je jej účet, nie je ani oprávnená s uvedeným účtom disponovať, nevie komu patrí, pričom ide o bankovým tajomstvom chránenú informáciu, ktorá je pre ňu absolútne nedostupná. Preto bola výzva žalovaného pre žalobkyňu absolútne nesplniteľná. Uviedla, že si nevie ani predstaviť, ako mala oznamovať a dokazovať žalovanému v lehote 8 dní to, čo v sfére jej dostupnosti vôbec neexistuje.

19. Žalobkyňa nesúhlasila s vyjadrením žalovaného, že nezákonnosť jeho konania nebola preukázaná, pretože nezákonnosť spočíva v tom, že žalovaný jej na základe jej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci túto najskôr priznal bez účasti jej manžela, pretože bola a aj dodnes fakticky je v hmotnej núdzi a neskôr jej priznanú pomoc odňal, hoci nepreukázal, prečo túto pomoc odňal. Tvrdila, že napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené dôvodmi, ktoré by žalovaného oprávňovali ho vydať. Príjmové pomery žalobkyne sa v skutočnosti vôbec nezlepšili a podľa sprostredkovanej informácie o manželovi sa v dotknutom období nezmenili ani jeho hmotné pomery, čo však označila v priamej väzbe na jej osobu za irelevantné. Zdôraznila, že žalovaný si dovoľí svojvoľne rozhodovať, akým spôsobom posudzuje toho - ktorého žiadateľa raz bez odlúčeného manžela, inokedy spolu s odlúčeným manželom, čo nemožno považovať za zákonný postup. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nevie, aký príjem má žalovaný tvrdením, „že žalobca mal v posudzovanom období niekoľko násobne vyšší príjem ako by bol príjem v súlade so zákonom č. 327/2005 Z. z.“, pretože žiadny taký príjem nedosiahla. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozhodnutie súdu sp. zn. 8Cb/359/2000, žalovaný jej také rozhodnutie nepredložil, a preto nevie posúdiť, o čo sa jedná. Ak ide znovu o nejaký príjem jej manžela, nie je to jej príjem a ničím neovplyvnil a ani neovplyvňuje jej hmotné pomery. Vyjadrila názor, že dojmy a pocity žalovaného sú málo na to, aby boli reálnym podkladom zákonného rozhodnutia správneho orgánu. Záverom uviedla, že žalovaný odňatím právnej pomoci napadnutým rozhodnutím zrušil jej prideleného advokáta v konaní ZH č.k. 25C/20/2018, o čom nevedela, zrušený advokát sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol predvolaný a súd jej žalobu zamietol kontumačne pre údajné zmeškanie, čím ju žalovaný poškodzuje.

Právny rámec

20. Podľa § 2 zákona č. 327/2005 Z. z. v znení účinnom na toto konanie Tento zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci.

21. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. v znení účinnom na toto konanie, (1) Konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočnosti rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní; Centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby, povinné poskytovať súčinnosť podľa toho zákona.

22. Podľa § 13 ods. 1 a 3 zákona č. 327/2005 Z. z. v znení účinnom na toto konanie (1) Oprávnená osoba je povinná oznámiť centru písomne do 8 dní zmeny všetkých skutočností rozhodujúcich pre trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci.

(3) Oprávnená osoba je povinná na výzvu centra preukázať skutočnosť preukazujúcu trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci do 8 dní odo dňa doručenia výzvy, ak centrum neurčilo dlhšiu lehotu. Vo výzve musí byť upozornená na následky podľa § 14 a 14a v prípade nepreukázania skutočností na trvanie nároku.

23. Podľa § 14 ods. 1 písm. b), písm. e) zákona č. 327/2005 Z. z. v znení účinnom na toto konanie (1) Centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak

b) sa v priebehu poskytovania právnej pomoci zistí, že oprávnená osoba sa nenachádza v materiálnej núdzi; ustanovenie § 6b tým nie je dotknuté,

e) oprávnená osoba nevyhoví výzve podľa § 13 ods. 3.

24. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. v znení účinnom na toto konanie (1) Na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

25. Podľa § 3 ods. 1, 2, 4, 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) (1) Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

(4) Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernené vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

(5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené ro zdiely.

26. Podľa § 34 ods. 3 Správneho poriadku; (1) Účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

27. Podľa § 46 Správneho poriadku; Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

28. Podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) Ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospieje k záveru, že žaloba je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Konanie pred správnym súdom

29. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd vecne príslušný na konanie podľa § 10 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa § 13 ods. 3 SSP vec prejednal postupom podľa § 107 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli správneho súdu od 15.11.2021 do 03.12.2021. Rozsudok bol verejne vyhlásený z dôvodu neprítomnosti verejnosti aj účastníkov konania vyvesením skráteného znenia rozsudku na úradnej tabuli súdu dňa 02.12.2021 (vyvesením po dobu 14 dní).

30. Predmetom súdneho prieskumu bola zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného o odňatí poskytovania právnej pomoci žalobkyni z dôvodu, že žalobkyňa nevyhovela výzve žalovaného podľa § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z. a že v priebehu poskytovania právnej pomoci bolo preukázané, že žalobkyňa sa nenachádza v materiálnej núdzi. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodov uplatnených v žalobe, ktorými žalobkyňa určila rozsah a obsah súdneho prieskumu, keďže správny súd je týmito dôvodmi viazaný. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. V preskúmvanej veci nebol naplnený žiadny z dôvodov podľa § 134 ods. 2 SSP, kedy správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby.

31. Žalobkyňa v podanej správnej žalobe uplatnila v podstate dva dôvody nezákonnosti rozhodnutia žalovaného a sice, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia a že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

32. Preskúmaním veci správny súd zistil, že na základe žiadosti žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci a zastupovanie v rámci už prebiehajúceho súdneho konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 25C/20/2018 zo dňa 11. februára 2019 bol žalobkyni Rozhodnutím žalovaného číslo spisu KaZH/9869/2019 zo dňa 6. apríla 2019 priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci v uvedenom konaní o ochrane osobnosti a satisfakcii nemajetkovej ujmy v peniazoch 6 000,- Eur s príslušenstvom a bol jej určený advokát na zastupovanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 1. júla 2019. Rozhodnutím totožného čísla zo dňa 10. októbra 2019 došlo k zmene v určení advokáta žalobkyne, ktorý bol opäť zmenený Rozhodnutím žalovaného totožného čísla zo dňa 28. novembra 2019. Súčasťou administratívneho spisu bolo potvrdenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica zo 4. marca 2019, podľa ktorého bola žalobkyňa vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 1. septembra 2008 do 23. augusta 2009 vrátane a od 1. apríla 2016, ktorá evidencia ku dňu vydania potvrdenia trvala, potvrdenie pobočky Sociálnej poisťovne v Žiari nad Hronom z 15. mája 2019 o evidencii žalobkyne v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového poistenia, potvrdenie totožného subjektu zo 14. mája 2019 o vyplatení dávky v nezamestnanosti žalobkyni v období od 1. apríla do 30. septembra 2016, potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica pracovisko Žarnovica z 15. mája 2019 o tom, že žalobkyňa nie je a ani nebola poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, čestné vyhlásenie žalobkyne do spisu KaZH/9869/2019 zo dňa 20. mája 2019 o tom, že svoje životné náklady si dodnes uhrádzala z vlastných spor, ktoré k uvedenému dňu klesli na hodnotu 215,- Eur, rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom 4C/1771/98-8 z 2. októbra 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. októbra 1998 a ktorým súd zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov F. R., XXXXXXXX a žalobkyne, čestné vyhlásenie žalobkyne, že od roku 1998 nežije so svojím manželom Gabrielom Oslancom v spoločnej domácnosti. K rozhodnutiu bolo pripojené poučenie, z ktorého okrem iného vyplynulo, že žalobkyňa má v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci povinnosť oznámiť Centru písomne do 8 dní zmeny všetkých skutočností rozhodujúcich pre trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci a tiež má povinnosť poskytovať Centru všetku potrebnú súčinnosť. Zároveň bola poučená, že Centrum musí každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia prehodnocovať, či sa žalobkyňa stále nachádza v materiálnej núdzi s tým, že je zákonnou povinnosťou žalobkyne na základe výzvy Centra opätovne preukázať jej príjmové a majetkové pomery. S poukazom na § 14 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. bola žalobkyňa poučená, že Centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci v prípade, ak nebude Centru poskytovať potrebnú súčinnosť, ak sa v priebehu poskytovania právnej pomoci zistí, že sa nenachádza v materiálnej núdzi, ak vyjde najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci jej bol priznaný na základe nepravdivých alebo neúplných údajov alebo ak nevyhoví výzve Centra na prehodnotenie jej príjmových a majetkových pomerov. Dňa 06. novembra 2019 bolo žalovanému doručené oznámenie Stavebného bytového družstva v Žiari nad Hronom zo dňa 5. novembra 2019, založené do súdneho spisu KaZH/9869/2019 pod č. 156863/2019, ktorým prokurista Stavebného bytového družstva žalovanému oznámil, že vo veci prebiehajúceho súdneho konania vedeného Okresným súdom v Žiari nad Hronom sp. zn. 12Cb/37/2006, v ktorom je žalobca - pán F. právne zastúpený advokátom určeným na podklade rozhodnutia žalovaného došlo k zmene podmienok, ktoré musí oprávnený žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci za účelom poskytovania bezplatnej právnej pomoci spĺňať. Časť žalovaného nároku, a to sumu vo výške 49 750,40 Eur poukázalo Stavebné bytové družstvo Žiar nad Hronom dňa 16. októbra 2019 na bankový účet pána F. R. na podklade ním oznámeného bankového spojenia a variabilného symbolu k platbe, o čom bol ako dôkaz predložený detail obratu SLSP zo dňa 16. októbra 2019, z ktorého vyplynulo číslo, názov účtu i kód banky,

kam boli finančné prostriedky poskytnuté. Výzvou na doplnenie údajov za účelom prehodnotenia príjmovej situácie číslo spisu KaZH/9869/2019, ČRZ: 167953/2019 zo dňa 25. novembra 2019 vyzval žalovaný žalobkyňu, aby v lehote 8 dní odo dňa doručenia tejto výzvy doplnenia nasledovné doklady: 1. Vyjadrenie k podnetu Stavebného bytového družstva Žiar nad Hronom, 2. Výpisy pohybov na konkrétne označenom bankovom účte za rok 2019. Z odôvodnenia výzvy vyplynulo, že z podnetu Stavebného bytového družstva Žiar nad Hronom, ktorý bol žalovanému doručený dňa 6. novembra 2019 vyplýva, že sa podstatným spôsobom zmenila finančná situácia žalobkyne, pretože jej manželovi na základe doterajšieho priebežného výsledku súdneho konania vedeného Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 8Cb/359/2009 Stavebné družstvo Žiar nad Hronom vyplatilo sumu vo výške 49 750,40 Eur. Zároveň boli žalobkyňi poskytnuté poučenia podľa § 6 ods. 2, § 13 ods. 1, 3, § 14 ods. 1, písm. b), d), e) a § 14a zákona č. 327/2005 Z. z. Uvedená výzva bola žalobkyňi doručená dňa 13. decembra 2019. Dňa 11. decembra 2019 bola žalovaným zaevidovaná e-mailová správa odoslaná z adresy F dňa 10. decembra 2019 o 20.09 hod označená ako „Odpoveď na výzvu“, ktorá sa mala týkať spisu KaZH/3259/2019 a ďalších. Vyplynulo z nej, že k výzve žalovaného zo dňa 8. novembra 2019 na doplnenie dokladov podpísaný F. R., R. XX/XX, K. O. oznamuje, že 1. „Moja finančná situácia sa na základe doterajšieho priebežného výsledku súdneho konania vedeného Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 8Cb/359/2000 vôbec nezmenila v takom význame, aby to malo reálny vplyv na moje oprávnenie žiadať a prijímať podľa zákona č. 327/2005 Z. z. ďalej od Centra právnej pomoci už požiadajú alebo už priznanú právnu pomoc, alebo aj ďalšiu požiadavku na poskytnutie právnej pomoci, 2. Výpis z pohybov na konkrétne označenom bankovom účte Vám objektívne nedokážem poskytnúť, pretože nemám k uvedenému účtu žiadne oprávnenia, 3. Ak by u mňa nastala reálna zmena skutočností rozhodujúcich pre trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci od centra právnej pomoci, toto by som bol Centru právnej pomoci písomne oznámil do 8 dní od vzniku tejto zmeny.“ Uvedeným považoval F. Oslanec výzvu žalovaného zo dňa 8. novembra 2019 za úplne vybavenú. Následne vypracoval žalovaný pod ČRZ: 184212/2019 prehodnotenie príjmovej a majetkovej situácie oprávnenej osoby (žalobkyne) číslo spisu KaZH/9869/2019, ktorej bol právoplatným rozhodnutím priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti a z ktorého vyplynulo, že na preukázanie príjmovej situácie žalobkyne bolo predložené Oznámenie Stavebného bytového družstva z 5. novembra 2019 o prijatí finančných prostriedkov na účet spoločne posudzovanej osoby a Vyjadrenie spoločne posudzovanej osoby o aktuálnej finančnej situácii zo dňa 10. decembra 2019. Priemerný započítateľný príjem žalobkyne v posudzovanom období december 2018 až november 2019 bol vyčíslený sumou 4 145,87 Eur s ohľadom na započítateľný príjem vo výške 49 750,40 Eur a tento bol vyhodnotený tak, že započítateľný príjem žalobkyne v posudzovanom období presahuje hranicu 1,4 násobku životného minima a hranicu 1,6 násobku životného minima, čím ďalej nespĺňa podmienku materiálnej núdze. Vlastným dokazovaním z katastrálneho portálu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 19. decembra 2019 žalovaný zistil, že majetkové pomery žalobkyne sa od vydania rozhodnutia o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci nezmenili a tiež nie je vlastníkom takého nehnuteľného ani hnutel'ného majetku, ktorého predajom alebo prenájmom by si mohla zabezpečiť využívanie právnych služieb komerčného charakteru. Následne bolo dňa 9. januára 2020 vydané rozhodnutie žalovaného s tým, že dotknutá vec je z roku 2020 vedená pod číslom spisu KaZH/2874/2020.

33. Napadnutým rozhodnutím boli žalovaným uplatnené dva zákonné dôvody na odňatie právnej pomoci. Jeden žalovaným uplatnený dôvod má procesný charakter a je dôsledkom toho, že žalobkyňa podľa žalovaného nevyhovela v stanovenej lehote jeho výzve na preukázanie skutočností preukazujúcich trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci v zmysle § 13 ods. 3 citovaného zákona tým, že sa k výzve vôbec nevyjadrila a druhý dôvod sa týka trvania materiálnej núdze žalobkyne v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z. s tým, že podľa žalovaného žalobkyňa, posudzovaná spoločne s manželom, naďalej nie je v materiálnej núdzi, teda prestala spĺňať podmienku poskytovania právnej pomoci bez jej finančnej účasti, ktorá jej bola priznaná Rozhodnutím žalovaného zo dňa 6. júna 2019. Každý jednotlivý zákonný dôvod na odňatie právnej pomoci možno uplatniť samostatne.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov

34. Po preskúmaní veci dospel správny súd k záveru, že žalobná námietka týkajúca sa nezákonného postupu žalovaného, ktorý určil na vyjadrenie žalobkyne na jeho výzvu zo dňa 25. novembra 2019 8 - dňovú lehotu nebola dôvodná. Žalovaný doručil žalobkyňi výzvu na doplnenie dokladov za účelom preverenia, či žalobkyňa naďalej spĺňa podmienku materiálnej núdze na poskytovanie právnej pomoci počas poskytovania právnej pomoci. Preveroval trvanie podmienok na poskytovanie právnej pomoci

v priebehu jej poskytovania. Lehotu na vyjadrenie žalovaný vo výzve správne určil podľa § 13 ods. 3 zákona č. 327/2002 Z. z., podľa ktorého je oprávnená osoba povinná na výzvu Centra preukázať skutočnosť preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci do 8 dní odo dňa doručenia výzvy, ak Centrum neurčilo dlhšiu lehotu. Žalovaný zároveň vo výzve splnil svoju povinnosť podľa ďalšej vety tohto ustanovenia a žalobkyňu upozornil na následky prípadného nepreukázania skutočností na trvanie nároku podľa § 14 a § 14a zákona č. 327/2005 Z. z. tým, že tieto zákonné ustanovenia vo výzve odcitoval. Žalobkyňa sa mylí, keď tvrdí, že bolo povinnosťou žalovaného postupovať podľa § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. Z tohto zákonného ustanovenia totiž vyplýva, že upravuje postup žalovaného pri odstraňovaní väd žiadosti na poskytnutie právnej pomoci. V danom prípade však nešlo o odstraňovanie väd žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, ale o preverovanie trvania podmienok na poskytovanie právnej pomoci v priebehu jej poskytovania, a preto nemá požiadavka žalobkyne na stanovenie 10 - dňovej lehoty v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. na jej vyjadrenie na výzvu žalovaného oporu v platnej právnej úprave, a preto nebolo rozhodnutie žalovaného z takto uplatneného žalobného dôvodu nezákonné.

35. Nedôvodná bola aj námietka nezákonnosti rozhodnutia žalovaného preto, že bolo založené na skutočnostiach, ktoré nemali oporu v obsahu administratívneho spisu, pretože bola v rozpore s priebehom administratívneho konania a v ňom zistenými skutočnosťami.

36. Nemohlo obstáť tvrdenie žalobkyne, že výzva žalovaného zo dňa 25.11.2019 neexistuje, pretože v napadnutom rozhodnutí žalovaný neuvádza číslo konania príslušného k tejto výzve, pretože nemá oporu v obsahu administratívneho spisu. Z neho vyplýva, že „Výzva na doplnenie údajov za účelom prehodnotenia príjmovej situácie“ zo dňa 25.11.2019, ktorá bola adresovaná žalobkyňi je súčasťou administratívneho spisu KaZH/9869/2019, teda spisu týkajúceho sa poskytovania právnej pomoci žalobkyňi v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25C/20/2018 a bola vydaná pod evidenčným číslom ČRZ:167953/2019. Žalobkyňa sa mylí vo svojej úvahe, keď tvrdenie o neexistencii výzvy založila na skutočnosti, že v rozhodnutí žalovaného nie je uvedená spisová značka konania, ku ktorej sa výzva vzťahuje, pretože táto skutočnosť nie je dôkazom o neexistencii výzvy. Uvedené tvrdenie nemá logickú, ani vecnú súvislosť (existencia výzvy súvisí s postupom žalovaného v administratívnom konaní a zisteným skutkovým stavom vecí, pričom existencia výzvy je preukázaná obsahom administratívneho spisu a identifikácia výzvy v rozhodnutí žalovaného súvisí so zákonnými požiadavkami na odôvodnenie rozhodnutia), a preto nemožno zo skutočnosti, že okrem dátumu vydania a evidenčného čísla výzvy nebola v rozhodnutí žalovaného výzva identifikovaná aj číslom konania vyvodiť, že výzva neexistuje. V zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ktorý je v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. potrebné aplikovať na toto konanie, musí byť (okrem iného) v odôvodnení rozhodnutia orgánu verejnej správy uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, čo žalovaný splnil, pretože v rozhodnutí poukázal na výzvu adresovanú žalobkyňi, ktorá jej bola doručená a ktorá bola v rozhodnutí dostatočne identifikovaná evidenčným číslom jej vydania a dátumom vydania. Z § 47 ods. 3 Správneho poriadku nevyplýva pre žalovaného povinnosť identifikovať výzvu spôsobom, ktorého sa žalobkyňa dožaduje, a už vôbec nemožno z jeho absencie vyvodiť, že výzva neexistuje. Preto z takto uplatneného žalobného dôvodu nebolo rozhodnutie žalovaného nezákonné. Napokon žalobkyňa výzvu identifikovanú číslom spisu: KaZH/9869/2019 aj evidenčným číslom jej vydania ČRZ: 167959/2019 zo dňa 25.11.2019 osobne prevzala dňa 13.12.2019, o čom svedčí doručka obsiahnutá v administratívnom spise. Pre úplnosť správny súd dodáva, že žalovaný nekonal ani nepresne a ani zavádzajúco, keď v odôvodnení rozhodnutia výzvu identifikoval len dátumom jej vydania a evidenčným číslom jej vydania, pretože týmito identifikátormi bola výzva žalovaného úplne a jednoznačne identifikovaná. Z obsahu výzvy, ktorý je žalobkyňi známy, pretože jej výzva bola doručená vyplýva aj číslo spisu, ku ktorému sa vzťahuje, a preto neobstojí ani tvrdenie žalobkyne, že výzva sa dotýka iného, a nie preskúmaného konania.

37. V nadväznosti na vyššie uvedené tvrdenie žalobkyne o neexistencii výzvy žalobkyňa namietala aj nesprávnosť tvrdenia žalovaného, že jej lehota na predloženie dokladov podľa výzvy uplynula dňa 23.12.2019 s tým, že o predĺženie lehoty žalobkyňa nepožiadala a nijako na výzvu žalovaného nereagovala, čo bolo v zmysle § 14 ods. 1 písm. e) zákona č. 327/2005 Z. z. podľa žalovaného dôvodom na odňatie právnej pomoci. Uvedená argumentácia nemohla obstáť, pretože nemala oporu v obsahu administratívneho spisu, ani v platnej právnej úprave. Z § 13 ods. 3 citovaného zákona vyplýva, že oprávnená osoba (žalobkyňa) má povinnosť na výzvu Centra preukázať skutočnosť preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci, a to do 8 dní od jej doručenia, pokiaľ Centrum neurčilo

dlhšiu lehotu. Z výzvy žalovaného vyplýva, že žalobkyni určil 8 dňovú lehotu, t. j. minimálnu zákonnú lehotu na jej vyjadrenie. Výzva bola žalobkyni podľa doručenky v administratívnom spise doručená do vlastných rúk dňa 13.12.2019. Podľa § 27 ods. 2 Správneho poriadku do lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak taký deň v mesiaci nie je, končí sa lehota posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší budúci pracovný deň. To znamená, že dňom 14.12.2019 začala žalobkyni plynúť 8 dňová lehota na vyjadrenie na výzvu žalovaného a uplynula dňom 23.12.2019, pretože 8 deň lehoty pripadol na sobotu, a teda posledným dňom 8 dňovej lehoty bol najbližší pracovný deň - pondelok 23.12.2019. Žalovaný preto správne konštatoval, že žalobkyni lehota na vyjadrenie k žalobe márne uplynula dňom 23.12.2019, čo bolo následne dôvodom na odňatie právnej pomoci podľa § 14 ods. 1, písm. e) zákona č. 327/2005 Z. z.

38. Argumentácia žalobkyne týkajúca sa výzvy žalovaného na predloženie výpisu pohybov na vo výzve označenom bankovom účte s tým, že ide o jej obťažovanie a nesplniteľnú požiadavku žalovaného nesmerovala voči žalovaným uplatnenému dôvodu na odňatie právnej pomoci v zmysle § 14 ods. 1 písm. e) zákona č. 327/2005 Z. z., teda voči skutkovému záveru, že žalobkyňa v stanovenej lehote nevyhovela výzve žalovaného podľa § 13 ods. 3 citovaného zákona, a preto na jej základe nebolo možné dospieť k záveru o nezákonnosti rozhodnutia žalovaného pre zistenie skutkového stavu, ktorý nemal oporu v administratívnom spise. Táto žalobná argumentácia smerovala voči obsahu výzvy, keď žalobkyňa tvrdila, že výzvou jej žalovaný kládol nesplniteľnú požiadavku, že žalovaný si môže vo výzve označený účet preveriť sám, že ju zbytočne obťažoval, pretože nič nenasvedčovalo tomu, že účet patrí jej, že pokiaľ žiadal výpis z účtu najskôr malo byť jasné, komu účet patrí, kto s ním disponuje, pričom žalobkyňa nevie, komu patrí, kto ním disponuje ani v akej banke je vedený, a preto nemôže podať žalovaným žiadané informácie. K uvedenému správny súd uvádza, že podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa ods. 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti. Podľa § 13 ods. 1 je oprávnená osoba povinná oznámiť Centru písomne do 8 dní zmeny všetkých skutočností rozhodujúcich pre trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci a podľa § 13 ods. 3 citovaného zákona je povinná na výzvu Centra preukázať skutočnosti preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci do 8 dní od doručenia výzvy, ak Centrum neurčilo dlhšiu lehotu. To znamená, že žalovaný bol nielen oprávnený, ale v zmysle § 6 ods. 2 aj povinný v priebehu poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti žalobkyne preverovať, či u žalobkyne trvajú podmienky na poskytovanie právnej pomoci, pretože bezplatnú právnu pomoc možno poskytovať len v prípade, že sú na to splnené zákonné podmienky vymedzené v § 6 ods. 1 citovaného zákona. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaný preverovanie vykonal na podnet inej osoby (ako v preskúmvanej veci), na základe prípadného oznámenia oprávnenej osoby alebo na základe informácií, ktoré získal vlastnou činnosťou. Nemožno prisvedčiť žalobkyni, že požiadavka žalovaného v zmysle obsahu výzvy bola nedôvodná, pretože je vecou úvahy správneho orgánu, ktoré dôkazy považuje za potrebné vykonať za účelom zistenia skutkového stavu veci pri preverovaní trvania podmienok na poskytovanie právnej pomoci. Ani prípadné iné právne posúdenie veci žalobkyňou ju nezbavuje povinnosti poskytnúť súčinnosť formou predloženia požadovaných dôkazov, ktorých významnosť pre právne posúdenie veci môže následne v procese dokazovania vyvracať, či spochybňovať.

39. Zákonná požiadavka na preverovanie trvania nároku na poskytovanie právnej pomoci bez finančnej účasti vyplýva z možnej zmeny skutočností, ktoré pôvodne priznanie nároku na bezplatnú právnu pomoc odôvodňovali tak, ako to bolo aj v prípade žalobkyne. Z povahy zákonnej podmienky v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, t. j. z podmienky existencie materiálnej núdze vyplýva, že v priebehu poskytovania právnej pomoci môže dôjsť k jej zmene, pretože hmotná núdza závisí od príjmu posudzovanej (prípadne spoločne posudzovanej) osoby, ktorý môže v relevantnom posudzovanom období nadobudnúť jednorazovo, alebo v pravidelných intervaloch. Žalovaný z podnetu Stavebného bytového družstva Žiar nad Hronom získal informácie o možnej zmene podmienok na poskytovanie právnej pomoci žalobkyni bez jej finančnej účasti, preto postupoval v súlade so zákonom, keď žalobkyňu vyzval, aby sa v záujme preukázania trvania jej nároku na právnu pomoc vyjadрила k spochybňujúcim skutočnostiam, resp. predložila dôkazy podľa výzvy žalovaného, čo bol postup súladný s § 13 ods. 3 v spojení s § 6 ods. 2 a § 3 ods. 1, 2 a 4 Správneho poriadku. Akékoľvek výhrady žalobkyne k obsahu výzvy ju nezbavujú povinnosti na ňu reagovať, teda vyhovieť jej obsahu, prípadne aspoň oznámiť dôvody, pre ktoré jej vyhovieť nemožno, čo vyplýva z § 13 ods. 2 a 3 zákona č. 327/2005 Z. z. Inak povedané, výhrady voči obsahu výzvy nie sú dôvodom na to, aby žalobkyňa vo výzve uloženú povinnosť nesplnila v zmysle §

13 ods. 3 alebo v prípade objektívnej nemožnosti jej splnenia neposkytla žalovanému povinnú súčinnosť v zmysle § 13 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. Vyjadrením k výzve mala žalobkyňa možnosť vyvrátiť pochybnosti žalovaného o trvaní podmienok na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci a preukázať, že tieto naďalej trvajú, čo neučinila. Súd poukazuje na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* (bdelému patrí právo) a na procesnú zodpovednosť žalobkyne, ktorá ako subjekt, u ktorej bolo žalovaným preverované trvanie podmienok na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci, mohla a mala využiť žalovaným určený časový priestor na splnenie výzvy. V zmysle § 34 ods. 3 Správneho poriadku je totiž účastník konania povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Žalobkyňa túto možnosť nevyužila. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na svoje vyjadrenia a dôkazy predložené pre posúdenie jej nároku na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci, tieto nie je možné považovať za jej vyjadrenie k výzve žalovaného z 25.11.2019 práve s ohľadom na skutočnosť, že okolnosti rozhodujúce pre trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci (§ 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.) nie sú nemenné a môžu v priebehu poskytovania právnej pomoci podliehať zmenám. Práve preto, keď žalovaný v priebehu poskytovania právnej pomoci žalobkyňi nadobudol pochybnosť o trvaní podmienok nároku na jej poskytovanie žalobkyňu vyzval, aby sa vyjadrila k uvedenému podnetu, čím mala možnosť preukázať, že podmienky na poskytovanie právnej pomoci u nej naďalej trvajú. V danej veci bol nárok na bezplatnú právnu pomoc žalobkyňi priznaný na jej žiadosť (nie z úradnej povinnosti), a preto bolo výlučne v jej záujme, aby v súlade s procesnými a hmotnoprávnymi podmienkami jej poskytovania preukázala že nárok na ňu trvá. Len pre úplnosť správny súd uvádza, že ak žalovaný vo výzve uviedol obsah podnetu, bola s ním žalobkyňa oboznámená, čo je rozhodujúca skutočnosť pre to, aby sa k nemu mohla vyjadriť bez ohľadu na to, či jej bol osobitne doručený. Jeho nedoručenie nie dôkazom o jeho neexistencii, ako sa žalobkyňa mylne domnieva, pretože je súčasťou administratívneho spisu.

40. Z vyššie uvedeného vyplýva, že výhrady žalobkyne voči obsahu výzvy neboli spôsobilé spochybniť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, ktoré bolo založené na tom, že žalobkyňa nevyhovela výzve Centra podľa § 13 ods. 3 citovaného zákona, čo bolo dôvodom na odňatie právnej pomoci v zmysle § 14 ods. 1 písm. e) citovaného zákona. Náležitosti rozhodnutia sú upravené v § 47 Správneho poriadku. Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní, Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Ďalšou a nie menej dôležitou záležitosťou rozhodnutia je jeho odôvodnenie. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odôvodnenie musí nadväzovať na výrokovú časť rozhodnutia a musí byť s ňou v súlade. Správny orgán je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, teda opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako sa vysporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov, prípadne s námietkami k vykonaným dôkazom a tiež záver o tom, z akého dôvodu aplikoval na predmet konania predpisy citované vo výroku rozhodnutia. Žalovaný v rozhodnutí vychádzal z existencie výzvy v danej veci, z jej doručenia žalobkyňi a z nesplnenia uloženej povinnosti v stanovenej lehote. To znamená, že jeho rozhodnutie bolo založené na skutočnostiach, ktoré majú oporu v administratívnom spise, pretože bolo založené na preukázanej skutočnosti, že žalobkyňa výzve žalovaného v stanovenej lehote nevyhovela.

41. Tvrdenie žalobkyne, že sa k výzve žalovaného vyjadrila, nemalo oporu v obsahu administratívneho spisu, z ktorého správny súd zistil, že neobsahuje žiadne vyjadrenie žalobkyne, ktoré by sa vzťahovalo k predmetnej výzve a bolo žalovanému doručené v stanovenej lehote. Z podania žalobkyne zo dňa 03.03.2020 označeného ako „Odvolanie, zároveň opätovné vyžiadanie informácie“, na ktoré žalobkyňa poukazovala vyplynulo, že už 18.02.2020 žalovanému doručila písomné podanie, ktorým žiadala o poskytnutie informácií podľa Zákona o slobodnom prístupe k informáciám, a to o poskytnutie kópie listiny „Podnetu Centra doručeného 06.11.2019 na prešetrovanie príjmovej a majetkovej situácie manžela žiadateľa“, ktoré bolo žalovanému doručené až po márnom uplynutí lehoty na vyjadrenie žalobkyne k výzve žalovaného, a teda nijako nerozporuje žalovaným prijatý záver, že žalobkyňa sa v stanovenej lehote na jeho výzvu nevyjadrila, a to aj v prípade, že by uvedené podanie žalovaný prípadne považoval za reakciu na predmetnú výzvu. Žalobkyňa sa mylí, keď tvrdí, že sa na výzvu vyjadrila, pretože v konaní o priznanie nároku na právnu pomoc ozrejmla svoje osobné, rodinné a majetkové pomery, na ktorých sa nič nezmenilo, pretože toto tvrdenie nezodpovedá platnej právnej úprave. Žalobkyňa je povinná preukazovať aj trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci v priebehu jej poskytovania, k čomu ju žalovaný vyzval a ona výzve nevyhovela. Preukazovanie splnenia zákonom určených podmienok na priznanie právnej pomoci podľa 6 ods. 1 a preukazovanie trvania nároku na poskytovanie právnej pomoci

podľa § 13 ods. 3 nemožno stotožňovať, pretože sa vzťahujú k inému štádiu administratívneho konania, v priebehu ktorého môže dôjsť k zmenám v posudzovaných podmienkach.

42. Správny súd neprihliadal na tvrdenie žalobkyne, že žalovanému podala žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v tomto konaní správneho súdu, pretože o uvedenom tvrdení v čase podania správnej žaloby, ani do rozhodnutie správneho súdu nepredložila žiadny dôkaz. Preto správny súd vo veci konal bez toho, aby vyčkal, či žalobkyni bol priznaný nárok na právnu pomoc v tomto konaní a či jej bol určený advokát na zastupovanie, pretože v zmysle § 49 ods. 2 písm. d) SSP žalobkyňa nemusela byť v konaní pred správnym súdom zastúpená advokátom.

43. Správny súd už vyššie poukázal na to, že pre rozhodnutie žalovaného o odňatí právnej pomoci žalobkyni postačoval len jeden z uplatnených zákonných dôvodov podľa § 14 ods. 1 písm. b) a písm. e) zákona č. 327/2005 Z. z. Za skutkovej situácie danej v preskúmvanej veci bol pre rozhodnutie o odňatí právnej pomoci rozhodujúci procesný dôvod podľa § 14 ods. 1 písm. e) citovaného zákona, pretože, ak u žalovaného vznikli pochybnosti o trvaní podmienok na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci žalobkyni bolo pre rozhodnutie žalovaného podstatné, či žalobkyňa využila zákonnú možnosť vyplývajúcu z § 13 ods. 3 citovaného zákona vyjadriť sa k spochybňujúcim skutočnostiam, súc poučená, že ak žalovanému neposkytne povinnú súčinnosť, teda sa na jeho výzvu v stanovenej lehote nevyjadrí, bude to dôvodom na odňatie poskytovanej právnej pomoci. Zmyslom a účelom § 13 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. e) citovaného zákona je, aby oprávnená osoba poskytovala žalovanému potrebnú súčinnosť pre jeho posúdenie, či podmienky na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci trvajú, inak by žalovaný nemohol plniť svoje zákonné povinnosti poskytovať bezplatnú právnu pomoc len za existencie podmienok na jej poskytovanie, ktoré musia byť preukázané nie len pri rozhodovaní o nároku na poskytnutie právnej pomoci, ale v priebehu celého obdobia jej poskytovania. Žalobkyňa je osobou, ktorá má záujem o bezplatnú právnu pomoc, bolo jej procesnou povinnosťou postupovať tak, aby jej poskytovanie právnej pomoci nebolo odňaté pre neposkytnutie povinnej súčinnosti. Keďže žalobkyňa zákonom predpísaným spôsobom nepostupovala a nevyhovela výzve žalovaného podľa § 13 ods. 3 citovaného zákona bola jej právna pomoc s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 písm. e) citovaného zákona odňatá v súlade so zákonom, a preto je žalobou napadnuté rozhodnutie zákonné, keď správny súd z dôvodov uvedených vyššie nepovažoval ani jednu žalobnú námietku súvisiacu s výzvou žalovaného za dôvodnú. Akékoľvek ďalšie žalobné námietky (týkajúce sa posúdenia existencie jej hmotnej núdze, neexistencie zmeny jej osobných, majetkových a rodinných pomerov, spoločného posudzovania s manželom, dôvodov vzniku pochybností...) nemohli zlepšiť právne postavenie žalobkyne a privodiť iné rozhodnutie správneho súdu, pretože v konaní preukázanú skutočnosť, že žalobkyňa výzve žalovaného nevyhovela, nie je možné zvrátiť.

44. Žalovaný postupoval procesne správne, keď preskúmvaným rozhodnutím odňal žalobkyni poskytovanú právnu pomoc podľa § 14 ods. 1 písm. e) zákona č. 327/2005 Z. z. Tým, že žalobkyňa nevyhovela výzve žalovaného, nepreukázala, že podmienky na poskytovanie bezplatnej právnej pomoci u nej trvajú, čo bol dostatočný dôvod na vydanie preskúmvaného rozhodnutia. Otázkou trvania hmotnej núdze sa žalovaný v nadväznosti na uvedené zaoberal nadbytočne, pretože pre jeho rozhodnutie už nemala žiadny právny význam. Preto boli bez právnej relevancie vo vzťahu k preskúmvaniu zákonnosti rozhodnutia žalovaného aj žalobné námietky týkajúce sa „hmotnej núdze žalobkyne“ (trvanie podmienok, posudzovanie spoločne s manželom...), a preto sa správny súd nimi nezaoberal. Pritom zdôrazňuje, že správny súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov spolu uvádzaných účastníkmi konania (napríklad I. ÚS 2431/07). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napríklad HIGGINS proti Francúzsku z 19.02.1998). Žalobkyňou nastolená otázka týkajúca sa posudzovania jej hmotnej núdze spoločne s manželom F. R. nebola právne významná v tomto konaní, pretože jeho podstatou bolo odňatie právnej pomoci žalobkyni z dôvodu, že nevyhovela výzve žalovaného podľa § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z., a preto nebolo potrebné ani z hľadiska požiadaviek na preskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu sa k nej vyjadriť. Táto žalobkyňou nastolená otázka musí byť zodpovedaná predovšetkým v administratívnom konaní, v ktorom bude pre vydané rozhodnutie podstatná a správny súd k nej zaujme stanovisko v prípade podanej žaloby na preskúvanie takého rozhodnutia.

45. Na základe uvedeného správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z dôvodov uplatnených v podanej správnej žalobe zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, keď skutočnosti, na ktorých bolo založené majú oporu v obsahu administratívnom spise a bol z nich vyvodený správny právny záver. Preto správny súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

46. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) tak, že žalobkyňa právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebola úspešná. Podľa citovaného zákonného ustanovenia správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo z časti úspech.

47. Toto rozhodnutie prijal senát počtom hlasov 3 :0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech (§ 442 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 444 ods. 1 SSP). Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

(2) Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva, d) návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovať alebo opomenutý sťažovateľ v prípade konania, kde je žalovaným Centrum právnej pomoci nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. c/ SSP).

Poznámka: Rozhodnutie nepodpísali členovia senátu JUDr. Alena Antalová a JUDr. Peter Molčan z dôvodu ich ospravedlnenej neprítomnosti na súde v čase jeho podpisovania.